

Стебляк Р.І.,

студент,

Національний університет «Одеська юридична академія»

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ

Міжнародне право зародилося під час розпаду родоплеми-них відносин і становлення перших держав. У ту епоху у стародавніх людей вже накопичився досвід міжродових і міжплеми-нних відносин. З утворенням держав виникають і відносини між ними. З'являється потреба врегулювання цих відносин.

На початку ХХ ст міжнародні відносини набувають планетарного масштабу. Прикладом є Перша Міжнародна конференція миру, яка була скликана в Гаазі в 1899 році для розробки угод по мирному доланні криз, попередженню і правилам ведення війни. Конференція прийняла Конвенцію про мирне рішення міжнародних зіткнень і заснувала Постійну Палату Третейського Суду. Піс-

ля першої світової війни, за ініціативою Вудро Вільсона було створено Лігу Націй.

У Черчилль, після участі у її створенні, сам знущався над безпорадністю яка панувала в даній установі. Він запитував: «Що може зробити Ліга Націй, якщо десь розпочнеться агресія? Вона швидше за все пошле телеграму з вимогою припинити агресію. І якщо вона все-таки точиться, посилає інші телеграми. Але на це агресор не реагує, Ліга Націй може направити рішучішу останню телеграму, сказавши у ній: ми вам посилали багато телеграм, і це не припинило агресію. Якщо й тепер зупиниться, ми вам більше телеграм посилати не будемо».

Головну роль у керівництві Лігою Націй відігравали Англія і Франція. Все це звужувало можливості прийняття зважених рішень з урахуванням національних інтересів усіх держав та інтересів загальної безпеки.

Ліга Націй була покликана підтримувати статус-кво, але Версальський мир був побудований на великих суперечностях, несправедливостях, пов'язаних з грабіжницьким поділом територій і насильницьким розв'язанням інших принципово важливих питань.

Ліга виявилася нездатною придушити перші небезпечні вогнища війни, розв'язані фашистськими державами. Друга світова війна остаточно поховала Лігу Націй, хоча формально вона проіснувала до 31 липня 1946 р.

Її наступником стала Організація Об'єднаних Націй, яка була заснована після Другої світової війни представниками 51 країни, що були прихильниками курсу на підтримку миру й безпеки в усьому світі, розвитку дружніх відносин між країнами й надання сприяння соціальному прогресу, поліпшення умов життя й поліпшення справ в сфері прав людини. Її унікальний характер і покладені Статутом повноваження дають Організації можливість здійснювати діяльність з приводу широкого ряду питань, будучи для своїх 192 держав-членів форумом, що дозволяє їм через Генеральну Асамблею, Раду Безпеки, Економічну і Соціальну Раду й інші органи й комітети висловлювати свою точку зору. Діяльність Організації багатогранна й охоплює широке коло важливих проблем: боротьбу з тероризмом, глобальні проблеми розвитку демократії... ООН виявилася ефективнішою організацією, ніж Ліга Націй. (Гарсєв М.А.).

ООН останні 50 років неухильно розширювалася. Попри свої досягнення ООН має велику кількість невирішених питань. Найслабшою сферою діяльності ООН є військове залучення їх у різні збройні конфлікти. Головне призначення ООН – це мирне політичне розв'язання спорів, запобігання війнам та військовим конфліктам. Вважаємо, що останніми роками окремі акції ООН вступають у суперечність з окремими положеннями Статуту ООН. У зв'язку з цим, треба уточнити Статут чи скоригувати практичну діяльність ООН. У Статуті ООН, особливо щодо регламентації діяльності Ради Безпеки, є такі фундаментальні положення (зокрема право вето великих держав), які переглядати не можна. Інакше ООН спіткає жалюгідна доля Ліги Націй.

Роль ООН і, зокрема, Ради Безпеки, у підтримці миру і забезпеченні міжнародної безпеки зводиться до здійснення таких основних заходів:

1. Превентивна дипломатія — це дії, спрямовані на попередження виникнення спорів між сторонами, недопущення переростання існуючих спорів у конфлікти й обмеження масштабів конфліктів після їх виникнення.

2. Миротворчість — це дії, спрямовані на те, щоб схилити ворогуючі сторони до угоди, головним чином за допомогою таких мирних засобів, що передбачені в главі VI Статуту ООН.

3. Підтримка миру — це забезпечення присутності ООН в даному конкретному районі, що пов'язане з розгортанням військового і/або поліцейського персоналу ООН, а нерідко і цивільного персоналу.

4. Миробудівництво в конфліктний період — це дії, спрямовані на запобігання спалаху насильства між країнами і народами після ліквідації конфлікту або конфліктної ситуації.

Голосування в Раді Безпеки з приводу важливих питань потребує 9 голосів тимчасових членів і 5 постійних членів. Право вето неодноразово було використано кожною з постійних держав учасниць. США (82 рази) та Росія (124 рази) використовували його частіше за решту членів, таким чином не досягаючи консенсусу з питань миру та безпеки [1].

Діяльність ООН в сфері боротьби з бідністю також, вважаємо, повинна бути переглянута, і в подальшому покращена. Проблемою в даній сфері є те, що бідність не вдається перемогти. Дані кошти

та засоби було б актуальніше перенаправити в розвиток сільського господарства, розвиток науки.

Отже, на сьогоднішній день важко уявити світ без Організації Об'єднаних Націй, сфера дій якої спрямована забезпечити мир та стабільність у світі. Нажаль, деякі аспекти діяльності ООН не виправдовують сподівань і потребують реорганізації в найближчий час. Серед таких аспектів є діяльність Ради Безпеки, боротьба з бідністю Скасування права вето постійних членів має запобігти подальшій бездіяльності ООН в збройних конфліктах.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Електронний ресурс: <http://www.globalpolicy.org/component/content/article/102/32810.html>